

EDITORIAL

Angel Calpe, el "academic" insidios

El dia 2 de juny, **Angel Calpe**, membre de la AVL en suposta (pero falsa) representació valencianista, publicava en **Las Provincias** un article que, encara que ja ha rebut complida resposta des d'altres àmbits, no volíem deixar de comentar.

El mateix Angel Calpe que en eixe article certifica la mort de les **Normes d'El Puig**, en 1995 publicava un llibre, **La guerra insidiosa. El valencianisme irresolut** (Ed. Lo Rat Penat), a on afirmava rotundament que "nos trobem en un dels millors moments pels que ha travessat la normativa [d'El Puig]" (p. 137), que "una vegada coneguda i amprada la norma valenciana, intentar escriure en valencià usant les formes catalanes alternatives es fa quasi impossible" (p. 138) i que "cal promocionar les normes del Puig, [ya que] qualsevol normativa híbrida (...) suponen un reconeixement implícit de que el valencià es a soles un dialecte." (p. 171)

En a penes **dotze anys**, ¿qué ha pogut canviar tant per a que ara mantinga l'opinió diametralment oposada? De fet, tot continua igual, tant en el sistema educatiu, com en l'administració, com en la voluntat política dels que manen. Es cert que **s'ha creat la AVL**, pero per a lo unic que ha servit es per a que se continue fent lo mateix en major intensitat.

Be, una cosa si ha canviat: el mateix Angel Calpe, que ha després a utilitzar en naturalitat eixa preposició "**amb**", de la qual, en 1995, opinava: "Un dialectalisme català (...) no es pot fer passar com a paraula valenciana "cultura" mai en la vida. Precisament per això, perquè no es pot discutir, ni argumentar, ni defensar-la de cap manera, als estrategues catalanistes no els ha quedat una altra alternativa que la d'impondre-la directament." (p. 124) I conclouia que este només era un exemple de "cóm se pot prendre a tot un poble per descerebrat o en quina facilitat es poden menysprear set segles de lliteratura escrita." (p. 125)

El resultat de les passades **eleccions autonòmiques** (a on el valencianisme polític no tragué representació) el fa afirmar que "esta gent carix de tota legitimitat per a dir-li a ningú qui és o com s'ha de ser valencianista, què és o com ha de ser el valencianisme."

Ya que planteja el tema de la **legitimitat**, nos preguntem: ¿quina es pensa que en te ell per a donar lliçons al valencianisme?

La mateixa persona que en 1995 no dominava prou el valencià com per a escriure una obra

sense "**Assessors Llingüístics**" (tal com figura en la ficha técnica del llibre, en la pàgina 4), poc anys després, en 2003, entrà a formar part de l'institució que ha d'encarregar-se de codificar la llengua. ¿Cóm es que no refusà l'ofertament d'eixe càrrec donada la seua falta de qualificació? ¿I quina legitimitat pot esperar que li donem a una "Academia" conformada en evidents criteris de **conveniència política**, que no de competència llingüística?

En l'article reivindica l'espíritu de "germanor" llingüística en els catalans i balears dels **Llobart, Revers, Primitiu, Llorente**. Pero nosaltres no podem oblidar que la bona voluntat d'estos homes fon sistemàticament aprofitada pel catalanisme com a excusa legitimatoria per a profundisar mes i mes en els seus objectius. Si el doctor Calpe vol entropèçar una altra vegada en la mateixa pedra, alla ell, pero que no tracte d'arrossegat al valencianisme per enésima volta al mateix conegut parany. I aci està lo més **indignant** de l'article i de l'actitud dels "Calpes" del món: ells son lliures de triar a títol personal l'opció que vullguen, pero no tenen cap dret a **impondre-la** als demés. No se li diria "traïdor" (com se queixa) si, sense deixar d'animar a seguir a la AVL (si ell creu de veres que es lo millor), defenguera el dret dels que no volen seguir-la, en conte de participar en l'imposició fascista d'una norma que el poble (enganyat, manipulat, desinformat) no ha tingut ocasió de triar.

Per un altra banda, si d'alguna cosa donen testimoni els personages adés mencionats es de la **resistència** que plantejaren a l'aplastant **castellanisació** de les seues respectives èpoques. Sense dubte, en son moment també hagueren d'aguantar als "Angel Calpe" de tanta que els dien que la seua resistència "numantina" front al castellà era inútil. Afortunadament, decidiren lluitar contra eixe "marc normatiu oficial" (ahir impulsor del castellà, hui del català) que ara li pareix tan confortable al doctor Calpe. Acaba l'article manifestant la **seua consideració** cap ad aquells als que ell mateix condena a la marginalitat i que estan disposats a "morir con las botas puestas". Haurem d'agrair al nostre bochi que senta tanta consideració mentres nos intenta eixecutar; pero en fi, en una cosa te rao: alguns estem disposats - per fidelitat a la llengua, per llealtat al poble i per dignitat personal - a "morir en les botes posades"...
...i les bojaques buides.

MADRID
MONUMENT A L'ANGEL CALPE,....
¡NO, PERDO!, A L'ANGEL CAIGUT.
(EN QUÉ ESTARIA YO PENSANT)

PUBLICACIÓ EN
LLENGUA
VALENCIANA

LA CITA

Lo més difícil d'aprendre en la vida es quin pont s'ha de creuar i quin pont s'ha de cremar.

Bertrand Russel

SUMARI

- 1
▪ EDITORIAL: **ANGEL CALPE, EL "ACADEMIC" INSIDIOS.**
- 2
▪ LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- RESENYA BIBLIOGRÀFICA: **TOT COMENÇA EN EL NI-LO**
- **ANECDOTARI (IX)**
- 3
▪ FRUITES, VERDURES I HORTALICES (X): **PARLEM D'ALBERCOCS**
- ACTES DEL MISTERI D'ELIG: **LA VESPRA I LA FESTA**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **LA FESTA O MISTERI D'ELIG**
- 4
▪ PASSATEMPS
- RONDALLA: **UNA SOPA DE TITO MOLT APROFITADA**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, pero no de divisió, entre nosaltres.

AVIS

¡Ya està aci l'estiu!
¡Passen unes bones vacances!
I no s'obliden de ficar en la maleta alguns exemplars del **ROGLE** del curs que acaba per a compartir en els amics del poble o de la platja. Els ho agrairan. (I nosaltres mes.)

ACTIVITATS CULTURALS JULIOL /AGOST DE 2007

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)
C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 Fax: 963 91 56 94
www.racv.es

REAL ACADEMIA DE CULTURA VALENCIANA

Activitats per al mes de juliol (del 10 al 27).

Organitzades per l'Aula d'Humanitats i de Ciències Valencianes.

IX Seminari d'Art Prehistòric

Data: del 10 al 12 de juliol

Lloc: Museu de la Valltorta (Tírig). Castello

Tel.: 964 761 025

XVIII Seminari de Llengües i Epigrafies Antiques

Data: del 17 al 19 de juliol

Lloc: Hotel "Tres Anclas" C/. Vallidigna, 11. Plaja de Gandia. Tel.: 902 021 025

Contacte Aula: 670 002 749

XXVIII Curs d'Historia i Cultura Valencianes

Data: del 23 al 27 de juliol

Lloc: Foment d'Agricultura Industria i Comerç de Gandia. C/. San Francesc de Borja, 5 - 6 (Gandia). Tel.: 962 871 502

Contacte Aula: 670 002 749

+Info: **RACV**

FESTES D'ESTIU

Els valencians tenim fama de festers, i ausades que la mereixem. Però no nos conformem en fer música, ballar i passar-ho be, sino que convertim cada festa en una autèntica manifestació cultural.

Com a mostra de les que se celebren en juliol i agost, destaquem només les que tenen categoria de Festa d'Interès Turístic Internacional:

• **La Vila:** Moros i cristians en honor de Sta. Marta.

(Del 21 al 31 de juliol)

• **Torrevel·la:** Certamen Internacional d'Havaneres i Polifonia. (Del 22 al 29 de juliol)

• **Elig:** Festa o Misteri d'Elig (14 i 15 d'agost) (Voran que en este número parlem d'esta maravella)

• **Buñol:** Tomatina (29 d'agost)

Els animem a fruit d'estes, i de qualsevol altra de les festes que se celebren estos mesos d'estiu en la majoria de les localitats del nostre Regne.

+ Info: www.comunitatvalenciana.com

VEU

(La veu dels obligats a callar)

Nova revista valencianista.

El passat mes de juny ixque a la llum el nº 1 d'una nova revista que conte informacions, entrevistes i temes valencians tractats des de l'òptica valencianista.

Es una revista digital en una periodicitat mensual.

Coordinador: Joan Benet Rodríguez

A partir del 1 de juliol ja se pot descarregar el nº 2 en la pagina web:

<http://joanot.llenguavalencianasi.com>

CONTACTA EN NOSATRES

¡Llector!, si vols donar la teua opinió, fer alguna suggerència o tens algun dubte que pugam resoldre't, escriu-nos al nostre

Apartat de Correus 527

46002 Valencia ciutat

Tambe pots contactar a través del telefon:

617 030 370

Te recordem, ademés, que pots trobar la versió digital d'esta publicació en les web:

www.cardonavives.com

<http://joanot.llenguavalencianasi.com>

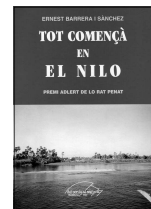
RESENYA BIBLIOGRAFICA Mª A. M. C.

Barrera i Sánchez, Ernest

Tot començà en el Nilo*

Del Sénia al Segura S.L., Valencia, 2004. (275 pàgines).

* "Premi Adlert" de novel·la en els CXX Jocs Florals de Lo Rat Penat en l'any 2003.

Trobant-nos en període vacacional i de descans, res millor per ad esta ocasió, que recomanar-los la lectura d'una novel·la d'aventures i misteri. La trama, ambientada a finals de maig de 1957, està lligada a les excavacions arqueològiques i situa l'acció, principalment, en un lloc molt a propòsit per a fruit del plaer de les vacances: **el misteriós Egipte**, en la ciutat de Luxor, i en la vora occidental del riu Nil. La novel·la partix de la dificultat per a desxifrar el significat del missatge que contenen uns peculiars jeroglífics descoberts per una delegació d'arqueòlegs de diferents nacionalitats –Regne Unit, França, Alemanya i Grècia-, els quals mampendran els treballs d'una excavació i d'uns estudis d'investigació, que resultaran insuficients per a que resolguen el misteri que els mencionats jeroglífics els plantegen.

D'entre els arqueòlegs descolla **un jove valencià** d'uns trenta anys, **Jaume Navarro**, que representa a la Societat Helenica d'Investigació Arqueològica, **protagonista de l'història**. Naixcut en Valencia, de pare valencià i mare cantabra, ell sera qui, en els seus recòrds personals i vivències, trasllade l'acció de la novel·la ad atres ambients i ciutats com Atenes, Londres, Santillana del Mar, lloc de naixement de sa mare, i Valencia, residència dels pares i amics.

Esta narració consta de vintidós capítols, a lo llarg dels quals la trama manté viva l'atenció i la lectura navega entre l'intriga i el misteri que l'argument va adquirint conforme s'alvança en el relat. El desenllaç es sorprenent.

A qui es decidixca per la lectura d'esta novel·la estem segurs que li fara passar un temps agradable, en el qual està garantida la distracció i, de segur, quedarà captivat i en ganes de seguir llegint mes històries d'est autor. Te publicades dos novel·les mes: "El pedrapiquer" (any 2000) i "La passió i l'angoixa de pintar" (any 2001), i nos consta que està treballant en una nova narració.

ANECDOTARI (IX)

Mª A.M.C.

¡**CONEIXIEU QUE ...** a l'autor de l'extraordinari pla de Valencia que se conserva en el Museu Històric Municipal, se'l nomenava cariñosament **El Capella de les Ralletes**? El pare **Tosca** era mestre en Arts i Doctor en Teologia i degut al seu treball, anava sempre prenent notes, apunts i documentant-se en els carrers i places de la ciutat de Valencia.

¡**CONEIXIEU QUE...** l'empresari **Joan Solis Gil** era el propietari d'una famosa pista de patinatge (**Skating Rink**) que s'inaugurà en l'any 1877 en la zona de l'Albereda de Valencia? Ell portaria ad esta ciutat en l'any següent, des de França, el primer aparat telefònic que se coneixeria en l'Estat, ya que, segons contenen els cronistes, seria a partir de l'any 1880 quan se te constància de que en atres ciutats, com Madrid i Barcelona, existira un mig de comunicació igual ad este.

¡**CONEIXIEU QUE...** el lloc a on fon eixecutat el **Guerriller Romeu**, es l'actual plaça del Mercat de Valencia? Per este motiu i durant algun temps esta plaça se conegue pel seu nom. L'heroe saguntí, per haver-se sublevat contra Napoleo, fon eixecutat en eixa plaça el dia 12 de juny de 1812, per orde del **Mariscal Suchet** per a que valguera d'escarment a la població.

FRUITES, VERDURES I HORTALICES (X)

Albercocs, també coneguts com damasquins F.B.U.

Murcia i València, per est orde, són les dos zones a on se concentra la major producció d'esta fruita eminentment d'estiu; també n'hi ha prou producció de les fruites en tot Aragó i en la província de Lleida, entre uns altres llocs. L'arbre que produïx el fruit, *Armenica vulgaris*, és conegut com *albercoquer* i pertany a la família de les *rosacees*.

Les varietats més primerenques són les que venen de Murcia, *Mauricios* i *Búlides*, aixina com la de *Galta roja*, de València, que apareixen pels mercats durant tot el mes de maig, per a continuar en *Caninos*, *Tadeos* i *Classes*, que allarguen la temporada fins a les darreries del mes d'agost, inclús principis de setembre. Entre tantes fruites de pinyol com n'hi ha, és l'albercoc, en la seua única presència, la que de manera indiscutible anuncia l'arribada de l'estiu.

Com la major part de les fruites, si la mengem en son punt ideal de madurea, totes les varietats tenen un gust i una dolçor especial, que les fan molt abel·lidores al paladar. Es consumixen en fresc, aixina com també són codiciades per a l'industria conservera, de la qual s'endú la palma la regió de Murcia. El seu cultiu està molt estes per numerosos països del mon. Els productors més importants són: EEUU, Austràlia, Síria, Surafrica, Itàlia i Espanya, per est orde. El clima que fruïm, tant en València com en Murcia, que dona unes temperatures miges altes, ya ben pronte, en maig, permet avançar les produccions de les varietats primerenques, de tal forma que som el primer país, per davant d'Itàlia, que exportem este fruit, com tantes altres classes de fruites, als països europeus, rebent molt bons rendiments a canvi.

ACTES PRINCIPALS DEL MISTERI D'ELIG

La Vespra i La Festa

MAGRANA

La **Festa o Misteri d'Elig** es compon de dos actes, la **Vespra** i la pròpia **Festa**, que es celebren consecutivament els dies 14 i 15 d'agost (també fora d'estes jornades hi ha representacions extraordinàries que es realitzen d'acort a un calendari prefixat).

En la **Vespra** la comitiva fa el camí des de l'ermita de Sant Sebastia fins a l'iglesia de Santa Maria, a on arribarà a les 18.00 h.

L'acte es compon de les parts següents:

Plany de Maria, Magrana o nuvol, Sant Joan, Ternari, Apostols, Dormicio i Araceli.

La **Festa**, a l'endema, comença també en el cant de les vespres i partix, igualment, de l'ermita de Sant Sebastia camí de la porta major de Santa Maria. Les parts són les següents: Invitació a les Maries, Judeus, Conversió i bateig, Soterrament, Assunció, Sant Tomas i Coronació.

Entre la **Vespra** i la **Festa** els creyents il·licitants participen en la **Roà**, una espècie de processó-velatori que transcorre pels carrers al voltant de la basilica de Santa Maria.

Com a exemple de la bel·leza de la composició d'esta peça única, traslladem el cant de dos de les estrofes que s'entonen en el moment de la Coronació i final del **Misteri**:

Ssma Trinitat:

Vos siau ben arribada
A reinat eternalment
On tantost de continent
Pernos sereu coronada.

Ssma Trinitat:

Veniu mare excellent
puix que virtut os abona
ab esta imperial corona
reinareu eternalment.

PATRIMONI VALENCIÀ

LA FESTA O MISTERI D'ELIG

La celebració de la **Festa o Misteri d'Elig** es centra fonamentalment en els dies 14 i 15 d'agost, jornades en les quals, tots els anys, els il·licitans participen plenament, be com a espectadors, be com a actors.

El drama sacro-líric i religiós que representa la Festa està basat en els relats tradicionals que, al voltant de l'**Assunció de la Mare de Deu**, es varen transmetre oralment durant els primers anys del cristianisme i que foren arreplegats en els denominats **Evangelis Apocrifs**.

El lloc a on es fa la representació és l'interior de la Basilica de Santa Maria d'Elig i dita representació conforma l'escenificació de la mort, l'assunció i la coronació de la Mare de Deu.

El conjunt del Misteri consta de diferents aspectes artístics i històrics-religiosos. Actualment **constitueix l'única peça** d'estes característiques **que segueix representant-se en l'interior d'una iglesia**, gràcies a una bula pontificia, otorgada pel Papa Urba VIII, puix, després del Concili de Trento, es van prohibir

CONSUETA 1709

esta classe de representacions en l'interior dels temples. Es pot afirmar que la seua pervivència és única i que, fins a l'actualitat, no ha patit cap interrupció en el temps des de que començà a representar-se. Els **origens de la Festa o Misteri d'Elig** es situen en època migeval, encara que, per falta de documentació, és difícil datar-los en exactitud.

Són dos les tradicions que se relacionen en el seu naixement: una d'elles vincula la creació de la Festa al moment de la conquesta de l'Elig musulma per Jaume I, en l'any 1265; la segona seria posterior i estaria lligada a la miraculosa aparició o **Vinguda de l'imatge de la Mare de Deu** cap a 1370. Segons conta la tradició fon trobada en la plaça il·licitana, dins d'una arca de fusta i junt ad ella el llibret de representació o **consueta**. De tota manera, els treballs d'investigació portats a terme al voltant del teatre migeval i particularment d'esta obra, pareix ser que situen com a època més probable del seu origen, la segona mitat del segle XV. Algun autor ha considerat que este drama sacrolíric es podria considerar com una obra operística; en realitat la representació es totalment cantada, i arriba a prendre eixos matisos.

En un primer moment este drama litúrgic fon interpretat per una important capella d'instrumentistes i cantors existent en l'iglesia de Santa Maria d'Elig, arribant al seu màxim apogeu en el segle XVIII. La seua desaparició en l'any 1835 feu que cantors aficionats de la ciutat, preocupats per assegurar la continuïtat de la representació del Misteri, la prengueren al seu carrec. En l'actualitat són els membres de la **Capella del Misteri d'Elig**, en vora setanta adults i trenta xiquets, els que escenifiquen/interpreten el drama assuncionista.

Resulta espectacular la posada en escena, especialment el desenroll de les aparicions dels personatges celestials que davallen i ascendeixen des de la cúpula (mija taronja) de l'iglesia, convertida en la porta del cel per a l'ocasió. Es conseqüen uns efectes espectaculars per mig del montage d'una complexa **tramoya**.

El **Misteri d'Elig**, la més genuïna senya d'identitat cultural il·licitana i del Patrimoni valencià, fon proclamat en l'any 2001 per la UNESCO, **Obra Mestra del Patrimoni Oral i Immaterial de l'Humanitat**.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions. La solucio a peu de pagina.	1. Esfera blava franjada d'or que baixa de la cupula del temple fins posar-se a l'altura del llit de la Mare de Deu.	1.	-	-	-	R	-	-	-
	2. Evangelis que arpleguen els relats tradicionals sobre l'Assuncio de la Mare de Deu.	2.	-	-	-	I	-	-	-
	3. Llibret en les instruccions necessaries per a la representacio del Misteri	3.	-	O	-	-	-	-	-
	4. En el teatre, conjunt de mijos mecanics empleats en el muntatge de l'escenari de la representacio.	4.	-	-	-	M	-	-	-
	5. U dels dos actes dels que se compon el Misteri.	5.	-	E	-	-	-	-	-
	6. Processio-velatori al voltant de la basilica de Santa Maria.	6.	-	-	A	-	-	-	-
	7. Una de les parts en que se dividix la Vespra.	7.	-	-	N	-	-	-	-

RONDALLA

Una sopa de tito molt aprofitada

M.S.S.

Fa molt de temps, tant que ya no puc enrecordar-me, vivia un home molt sabi. **A sovint**, la gent acodia a sa casa a demanar-li consell. En Fausti, que així se nomenava, sempre estava de bon humor i disposat a ajudar al seu proxim en lo que fora menester.

Cert dia, un comerciant de teles, que estava de pas en la ciutat, **atret** per la fama d'este, decidi visitar-lo i demanar-li opinio sobre els seus negocis, portant-li com a regal un fermos **tito**. En Fausti, molt honrat, invità al comerciant a sopar i **hostajar-se** eixa nit en sa casa. ¡Ni qué dir de l'excelent sopar que prengueren preparat en el tito!

Al sendema, el comerciant reanudà el seu viage, complagut d'haver conegut a un home tan ilustre i que tan be l'havia aconsellat.

Alguns dies mes tart, els dos fills del comerciant anaren a la ciutat per a participar en la Fira del Teixit i, **en acabant**,

passaren per la casa d'en Fausti.

– Bon dia, en Fausti, som els fills de l'home que li regalà un tito –se presentaren els joves.

En Fausti, fent honor a la seua hospitalitat, **afalagà** als joves comerciants en sopa de tito.

Una semana despres, dos homens tocaren a la porta d'en Fausti.

– ¿Quí son vostres? – preguntà en Fausti.

– Som els veïns de l'home que li regalà un tito –contestaren els homens.

En Fausti començà a estranyar-se de la situacio, en especial, perque sospitava que estos, a l'igual que els fills del comerciant, tampoc havien vingut a demanar-li consell i començà a lamentar-se d'haver acceptat aquell tito. No obstant, fent honor a la seua educacio, invità als seus **hostes** a dinar.

Passà una semana mes i una familia sancera se presentà en casa d'en Fausti,

demanant hospitalitat.

– I vostres, ¿quí son? –preguntà en Fausti.

– Som els veïns dels veïns de l'home que li regalà un tito –contestà el pare de familia.

Llavors, en Fausti va fer com si s'alegrara i els invità a passar al menjador. Al cap d'un temps, aparegue en una enorme sopera plena d'aigua calenta i començà a omplir els **tassons** dels invitats. Despres de provar el liquit, u d'ells exclamà:

– Pero... ¿que es aço, ilustre senyor? ¡De veres que mai havien provat una sopa tan **dessaborida!**

En Fausti se llimità a respondre:

– Esta es la sopa de la sopa de la sopa de tito que en molt de gust els oferixc a vostres, els veïns dels veïns de l'home que me regalà el tito.

I així es com en Fausti sabe una vegada mes estar a l'altura de les circumstancies, demostrant que sempre sabia tractar als seus hostes de la manera correcta.

Adaptacio d'un conte sufi

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)

A sovint /freqüentment /usualment: (locucio adverbial) Que passa en molta freqüencia.

Afalagà de afalagar /adular/festejar: Donar ad algu mostres d'afecte en paraules o accions que siguen grates.

Al sendema /a l'endema: (locucio adverbial) Al dia següent.

Atret de atraure /cativar: Dit d'una persona, guanyar la voluntat, afecte o atencio d'una atra.

Dessaborida / insulsa / insipida: Que carix de gust o el te roïn.

En acabant / despres: (locucio adverbial) Denota posterioritat.

Hostajar-se de hostajar /estajar /albergar: Proporcionar estage. Donar

aposenat a una o varies persones.

Hostes / invitats: Persones hostajades en casa aliena.

Tassons / bols: Recipients normalment mes grans que una tassa. Els hi ha que no tenen ansa.

Tito: Au gallinacea, la mes gran de les que se crien en domesticitat, de plomage negrenc i coll llarc.

Solucio: 1. MAGRANA 2. APOCRIFES 3. CONSUETA 4. TRAMOYA 5. VESPRA 6. ROÀ 7. TERNARI Vertical: MISTERI

I RECORDA... Este mes aprofitem per a parlar-vos del toponim **ELIG**.

Provablement es tracte d'un toponim d'orige prerroma llatinisat **ILICI**. Documentalment s'han trobat testimonis d'historiadors i geografs grecollatins, aixina com documents migevals, en els quals apareix el nom d'esta ciutat en diferents grafies: « Elig », « Elg », « Elcha », « Elex », « Eltx ». Es pot trobar mes informacio en el llibre *Documentos y datos para un estudio toponimico de la Región Valenciana* – Autors: M^o Desamparados Cabanes, Ramón Ferrer i Abelardo Herrero. Artes Gráficas Ferrando, Valencia, 1981.

La Real Academia de Cultura Valenciana a partir de l'aprovacio de les Normes d'El Puig (1979) per a la codificacio ortografica de la Llengua Valenciana, adoptà per al toponim d'esta ciutat la forma **Elig**.